

Pleterice

OBČINSKO GLASILO

OBČINE DOL PRI LJUBLJANI

5 **PRENOVA TELOVADNICE**
IN UČILNIC NA OŠ JANKA MODRA V DOLU

13 NA OBISKU PRI
EKSTREMNEMU POPOTNIKU

14 ZAČETEK SEZONE VODENIH VADB V **DOLSKEM**

Hram modrosti

Počitnic je konec in življenje se počasi vrača v stare tirnice. Ob jutrih otroci hitijo proti šoli s torbicami na ramenih, pločevina se vali v koloni proti prestolnici, društva podaljšujejo članarine, pripravljajo se sestanki, na katerih se določajo letni načrti ... Ja, poletje mine kot bi tlesnil s prsti in v teh dneh so se tudi prvošolci že skoraj privadili svojih novih učilnic.

Hvaležna sem, da sem imela že četrto leto zapored možnost opazovati sprejem prvošolcev v šolo. Pred štirimi leti si je rumeno rutko nadela hčerka, nato pa sem vsako naslednje leto fotografski aparat nosila v rokah kot urednica Pletenic. Prav vsakič ob tem posebnem dogodku iz srca uživam. Dvorana je napolnjena z mavrico čustev - mešajo se ponos, vznemirjenje, veselje in malce tudi strahu. Otroci gledajo z veliki in zvedavimi očmi, starši se potihoma sprašujejo kdaj neki so njihovi malčki toliko zrasli, ravnatelj in učitelji pa se trudijo, da bi izkušnja ostala v kar se da lepem spominu. Eden izmed poudarkov, ki mi je ostal v spominu, ko sem poslušala ravnateljev govor, je pobuda za iskreno sodelovanje. Šele, ko starši in šola medsebojno sodelujejo, je mogoče uresničiti okolje, ki je najbolj koristno za otroke. Dokazano je, da v šolah, kjer jim to uspeva, otroci dosegajo boljše rezultate, kar pa je še bolj pomembno, v šolo hodijo radi in znanje sprejemajo z veliko mero samomotivacije.

Na žalost je takih šol bolj malo. Družba je šolo začela zavračati kot institucijo, v kateri prevladuje okorel sistem in kjer so pravila napisana zato, da se kršijo. Starši želijo uveljavljati svojo voljo, učitelji pa se preventivno branijo še preden je to zares potrebno. Namesto sodelovanja v mnogih primerih vlada majhna, a ne nedolžna vojna. Ko otroci to vsakodnevno opazujejo in na primeru svojih staršev povzemajo zaničevanje do šole, zelo hitro izgubijo samomotivacijo, pridobivanje znanja jim pomeni trpljenje namesto priložnosti, krepijo se stres, tekmovalnost in celo goljufanje. Tako ni nič nenavadnega, da mnogi otroci šole nikoli ne dokončajo, če pa že jo, pa se z dnevom, ko v roke dobijo diplomu, njihovo izobraževanje zaključijo. Na ta način obstanejo na enem mestu in nikoli zares ne izkoristijo svojega potenciala, prav to pa je po mojem mnenju razlog, da se toliko odraslih počuti prazno, neizpopolnjeno in apatično.

Če otrokom namesto zavračanja še preden prvič prestopijo vrata učilnice začnemo privzgajati ljubezen do učenja in raziskovanja, jim tako poklonimo zares dragoceno doto za prihodnje življenje in doživljanje sreče. Je že res, da sistem ni vedno popoln in imajo tudi učiteljice (in učitelji) slabe dneve, a če smo čisto pošteni, je v šoli prav zabavno. Naša šola je ena redkih iz okolice Ljubljane, ki za svojo dejavnost ne potrebuje varovanja s strani profesionalnih varnostnikov. Otroci se med seboj v večini poznajo in si pomagajo. Učni rezultati so na visokem nivoju. Čeprav bo morda kdaj prišel trenutek, ki bo prižgal našo jezo in obrambno držo, pa se takrat spomnimo, kakšen privilegij nam je pravzaprav na voljo. V Afriki in še marsikje drugje po svetu živi na stotisoče otrok, ki bi dali vse, da bi lahko vsaj enkrat sedli za šolske mize, naši otroci pa brezvestno "špricaajo" pouk in pri tem jih starši mnogokrat celo podpirajo. Mar ni to narobe svet? Letos je rumeno rutko nadel moj sin. Hvaležna sem, ker se je tega dneva veselil vse poletje in skupaj že navdušeno listava po učbenikih. Upam le, da bo tako navdušenje ohranil in se bosta skupaj s sestro nekoč ponosno predstavljala za učenca OŠ Janka Modra.

Tokrat so moje misli malce bolj filozofske, a mi za to nikar ne zamerite. V občini nas je več kot polovica mladih družin, zato sem prepričana, da se s podobnimi mislimi srečujete mnogi med vami. Vesela bom, če svoje vtise, morda pa tudi spodbude in predloge delite z mano. Pišite mi do 23. septembra na spela.korinsek@dol.si ali na naslov Občina Dol pri Ljubljani, "za Pletenice", Dol 1, 1262 Dol pri Ljubljani.

Špela Korinšek Kaurin, odgovorna urednica

Čestitke Milanu in Mariji Žle za železno poroko!

Letošnji avgust je bil še posebej prazničen za Milana in Marijo Žle iz Brinja. V sredo, 23. 8. 2017, sta namreč praznovala 65. obletnico sklenitve zakonske zveze – železno poroko.

Praznovanje je potekalo v krogu družine, sorodnikov in prijateljev. Cerkveni obred, pri katerem sta obnovila zakonske zaobljube, je potekal 11. 6. 2017 v cerkvi sv. Jakoba ob Savi v Šentjakobu na povabilo župnika Marka Jeromele, ki je sveto mašo tudi daroval.

Ob tej priložnosti atu in mami iskreno čestitajo hčerki in vnuki, ki si želijo, da bi zdrava in zadovoljna nadaljevala skupno življenjsko pot.

Pravnukinje pa ji ma pošiljajo koš poljubčkov z željo, da bi jih še dolgo razvajala.

Vsi njuni!

Ali ste vedeli: tudi v Dolskem imamo zasebni vrtec s koncesijo

V Dolskem že peto leto zapored poteka zasebno varstvo za malčke, stare od 1 do 3 leta, ki ga vodi izkušena vzgojiteljica Silva Peterca. Silva je prostore uredila tako, da ti ustrezajo in celo presegaajo standarde, ki so potrebni za opravljanje zasebnega varstva otrok. Na ta način je pridobila koncesijo Občine Dol pri Ljubljani, starši, ki se odločijo, da ji v varstvo predajo svoje otroke, pa uveljavljajo subvencijo.

Skupina otrok v Vzgojno-varstveni družini Ježek je majhna (največ 7 otrok), tako pa se Silva lahko v celoti posveti vsakemu otroku posebej in z njim deli svoje dolgoletne izkušnje vzgojiteljice.

Poleg lepo urejene igralnice, ima hiša ograjeno leseno teraso in veliko travnato površino za hišo. Gugalnice, hišice, celo napihljiva igrala ... Ob vsej tej animaciji otrokom ni prav nič dolgčas in brez težav pozabijo na to, da ob njih ni staršev.

Mesta so že skoraj zapolnjena, če ste morda razmišljali, da bi tudi vašemu malčku omogočili zasebno varstvo, pa lahko Silvo pokličete na tel. št. 031 344 480 ali ji pišete na silva.peterca@gmail.com.

Spoštovani soobčani!

Pa je spet september in z njim novo šolsko leto. Učence šole bodo letos pričakale štiri temeljito obnovljene učilnice predmetne stopnje na matični šoli. Po desetletjih čakanja je bil že čas. Prav zamislil sem se, ko sem slišal, da je bila oprema tako stara, da sem na enem izmed stolov, ki so do poletja prenašali generacije učencev, tudi jaz preživljal svoje šolske dni in z mano mnogi izmed vas. V učilnicah se je zamenjalo veliko generacij, le učilnice so ostajale enake. No, ne čisto enake, vsako leto malo bolj utrujene. V naslednjem letu se bomo lotili še preostalih štirih učilnic predmetne stopnje, ki so še takšne, kot se jih morda spominjate iz svojih šolskih dni.

Največji poletni podvig je nedvomno obnova telovadnice matične šole. V telovadnici je zamenjana celotna talna konstrukcija – od izolacije do parketa, nameščene so nove LCD luči, zamenjana bodo plezala. Zaradi lakiranja se bo telovadnica začela uporabljati kasneje, bo pa to zagotovo velika pridobitev za kraj, saj je telovadnica skoraj vsak dan polno zase-

dena in to še pozno v noč. Ni namreč le prostor za šolsko telovadbo, pač pa za mnoga društva in rekreativce.

Ravnatelj Gregorju Pečanu in številnim mojstrom se moram zahvaliti, da so skoraj ves dopust preživeli ob obnovi šole, čeprav so bile temperature bolj naklonjene ležanju v senci kot pa trdemu delu.

V to šolsko leto vstopamo tako kot do sedaj še nikoli. Vsi malčki, ki izpolnju-

jejo pogoje za sprejem v vrtec, so dobili prostor v vrtcu. Marsikateri starši si lahko letos prvič po mnogih letih vendarle oddahnejo, ker imajo otroci končno zagotovljeno varstvo. Hvala vsem, ki ste pripomogli k temu.

Jesen se tako začneja z upanjem, da bodo vse omenjene izboljšave pomagale ohraniti raven znanja in medsebojnih odnosov v naši šoli, ki šolo dvigujejo nad državno povprečje. Morda niti opazimo ne, vendar velja povedati, da naši učenci dosegajo nadpovprečne rezultate in zavirljive uspehe na raznih tekmovanjih. Ob vsem tem pa imamo šolo, v kateri niso potrebni niti varnostniki niti ograje. S tem se v današnjem času žal lahko pohvali vse manj šol. K sreči je naša šola med tistimi, ki niso pozabile, da je šolstvo tako izobraževanje kot tudi vzgoja, predvsem pa kraj, kjer odraščajo tisti, ki bodo jutri gradili naš skupni svet. Cenimo to.

Za konec pa seveda vsem povabilo, da zadihate s Trkajem, pomešate jagode in čokolado z Rok'n'Bandom in številnimi drugimi nastopajočimi na občinskem sejmu 9. 9. 2017. Zagotovo se bo na stojnicah za vsakega našlo kaj.

mag. Janez Tekavc, župan

Občina Dol pri Ljubljani vabi na **OBČINSKI SEJEM** 9. septembra 2017

Prireditev se bo odvijala za Osnovno šolo Janka Modra, Videm 17.
PRIČETEK OB 13. URI s predstavitvijo ponudnikov na stojnicah.
VSTOPNINE NI!

OB 18:30 - TRKAJ
OB 20:00 - ROK'N'BAND

VABLJENTI!

Za hrano in pijačo bo poskrbljeno.

Napredovanje del za ureditev glavne ceste Šentjakob-Ribče

Priprave na ureditev glavne ceste med Šentjakobom in Ribčami, ob naselju Senožeti, so že nekaj časa v polnem teku. Tako je bila Občina pred kratkim obveščena, da se pričinja cenitev stavbnih in gozdnih zemljišč.

Lastnike zemljišč, kjer je predvidena gradnja pločnika, obveščamo, da jih bo Direkcija RS za infrastrukturo v kratkem poklicala na skupen ogled oziroma cenitev.

Izdajatelj: Občina Dol pri Ljubljani. **Zanj:** župan mag. Janez Tekavc. **Naslov uredništva:** Glasilo Pletenice, Dol 1, 1262 Dol pri Ljubljani.
Odgovorna urednica: Špela Korinšek Kaurin. **Lektor:** Leon Tabor (pisma bralcev niso lektorirana). Fotografija na naslovnici: Oratorij Dol 2017, Lucija Maver.
Uredništvo si pridružuje pravico redakcijskega urejanja in krajsanja besedil, ki so predolga ali vsebujejo neprimerno in žaljivo vsebino. Pisem bralcev, ki so dolga nad 3000 znakov (s presledki vred) zaradi omejenega prostora ne bomo objavili. Navodila za oddajo pisem bralcev najdete na spletni strani www.dol.si.
Tisk: Schwarz Print, d.o.o. **Naklada:** 2.500 izvodov.
Glasilo brezplačno prejme vsako gospodinjstvo v občini Dol pri Ljubljani. Glasilo izide v prvi polovici vsakega meseca.

V: *Veliko občanov se je to poletje hladilo na peščenem nasipu ob Savi, ki pa ga je že ob vstopu na področje »krasil« velik kup odvrženega gradbenega materiala. Občane zanima, kako naj postopajo, da se taki kupi, ki močno kazijo naravo, čim prej odstranijo?*

O: Območja vodotokov in tudi vodotoki sami niso v pristojnosti režijskega obrata oziroma Občine, je pa ta po uradni dolžnosti dolžna obveščati pristojne službe o stanju zaščitenih območij, vodotokov ipd. Občani lahko javijo, da so našli nepravilnosti v območju vodotoka (smeti, gradnje, onesnaženosti ...) na

Inšpektorat za okolje in prostor, Inšpekcijo za okolje in naravo. O gradbenih odpadkih na sipini je bila Občina s strani občana že obveščena, izvedla je ogled in o tem obvestila pristojne inšpekcijske službe.

V: *Bralka je s pismom opozorila na nevarnost trhlječih drogov javne razsvetljave. Opozorila je na drog, ki se je v Klečah prevrnil na javno površino po eni izmed zadnjih neviht. Zanima jo, kdo ocenjuje dotrajanost drogov in pripravlja prednostni načrt zamenjave?*

O: Za javno razsvetljavo in vzdrževanje le-te je zadolžen pogodbeni vzdrževalec javne razsvetljave. V okviru izvajanja vzdrževanja javne razsvetljave se vrši tudi pregled obstoječih drogov. V kolikor se opazi poškodovanost infrastrukture, se pristopi k ustreznemu načinu odprave pomanjkljivosti. Ravno zaradi kratke življenjske dobe lesenih drogov, je Občina v lanskem letu pristopila k menjavi dotrajanih lesenih drogov s kovinskimi.

Lahko pa seveda tudi občani, v kolikor opazijo slabše stanje drogov ali druge pomanjkljivosti, ki so vezane na delovanje javne razsvetljave, to sporočijo na telefonsko številko 01 530 32 40 ali preko e-pošte: obcina@dol.si.

V: *V občini se ves čas pojavljajo težave s prometnimi znaki – od pisanja do preobrnjenih sme-*

Pismo bralca:

Moj namen ni pisati ali jamrati, kako so nas kmete letos prizadele pozeba, poplave in suša, saj verjamem, da nam narava vedno vse povrne. Rad bi opozoril na nevestne lastnike zemljišč, katerih njive so zaraščene s plevelom in jezijo sosede, saj veter plevel prenaša ravno na njihove parcele ... Ali pa primer nepokošenega travnika, ker lastnik ne more na parcelo zato, ker služnostna pot ni urejena.

To in še marsikaj bi pomagalo kmetom pridobiti več hrane za živali, saj je bilo letos točno 50 % manj sena kot običajno. Z novim priseljevanjem se zopet pojavlja že stara ideja o vaški sobotni tržnici. Veliko je tudi govora o samooskrbi. Mogoče ideja o kaki trgovinici z zelenjavo, celo ekološko, ali darilnim programom domačih izdelkov ni preuranjena. Vse to je bil moj namen, da vas opozorim gospod župan, da se zopet pojavlja potreba po odboru za kmetijstvo. Tega smo že imeli in g. Šimenc ga je zelo dobro vodil. V ta sklop ne sodi samo moje ugotavljanje, ampak tudi gozdne ceste, poljske poti, po katerih radi tekajo rekreativci in tudi naši malčki in še in še. Ta odbor bi razbremenil vašo skrb za

rokazov, zvitih železnih podstavkov ... Občane tako zanima, kdo skrbi za to področje in kako lahko ravnajo, če opazijo, da je kje potrebna sanacija?

O: Prometna signalizacija, vzdrževanje, menjava in postavitve novih znakov so med drugim stalne naloge režijskega obrata. V okviru rednih pregledov cest se pregleduje tudi prometna signalizacija. Poškodbe, manjkajočo signalizacijo in podobno skušamo odpraviti takoj oziroma v najkrajšem možnem času. Ker smo vezani na dobavitelja prometne signalizacije, včasih zamenjava ali postavitve ni možna takoj. Potrudimo pa se, da nepravilnosti odpravimo čim prej. Lansko leto smo za prometno signalizacijo porabili približno 17.000 EUR, pri tem pa en prometni znak stane 100 EUR plus strošek dela z zamenjavo. Občani lahko morebitne poškodbe signalizacije oziroma pomanjkljivosti, vezane na signalizacijo, javijo na telefonsko številko 01 530 32 40 ali preko e-pošte: obcina@dol.si.

V: *Občane zanima, kako je urejeno plakatiranje na javnih mestih v naši občini. Zanima jih tudi, ali ima fizična oseba, ki želi obesiti npr. obvestilo o izgubljeni mački, kakšne posebne obveznosti.*

O: Plakatiranje v naši občini ureja Odlok o neprometnih znakih in plakatiranju v Občini Dol pri Ljubljani. Skladno z Odlokom je plakate in obvestila dovoljeno lepiti le na za to pripravljenih plakatnih mestih po predhodnem dovoljenju pooblaščenega izvajalca. Pooblaščenega izvajalca, ki ga omenja Odlok, občina nima, temveč je pristojni organ občinska uprava.

V kolikor želi torej fizična oseba objaviti obvestilo, mora pridobiti soglasje občinske uprave (zanj lahko zaprosi tudi preko elektronske pošte) ter upoštevati prepovedi iz Odloka na javnih plakatnih mestih. Skladno z Odlokom je prepovedano tudi npr. trositi obvestila in letake, prekrivati, odstranjevati, trgati ali drugače uničevati plakate in druge objave, pisati na plakatih ter samovoljno spreminjati njihovo vsebino in obliko ... Plakate in obvestila, ki bodo nameščeni na plakatna mesta brez soglasja občinske uprave, bo režijski obrat odstranil. Pri navedenem opozarjamo, da je lepljenje in nameščanje plakatov in drugih obvestilnih sredstev dovoljeno samo na plakatnih mestih. Na izložbeno okna poslovnih prostorov ter na druge zasebne površine je dovoljeno lepljenje plakatov samo z dovoljenjem lastnika.

Občinska uprava

občinske probleme.

Gospodar Kračeve domačije, Tone Čič

Odgovor:

Tudi sam apeliram na lastnike kmetijski površin, da jih ne zane-marjajo. Obdelane površine so ne le okras kraja, pač pa tudi izkaz spoštovanja do lastnikov sosednjih zemljišč, ki težje obdelujejo svoja zemljišča, če so sosednja zanemarjena in zapleveljena. Želja, da hrana ne prepotuje na stotine kilometrov, ni le modna muha, pač pa tudi izraz skrbi za zdravje, zato pozdravljam predlog g. Čiča, da se temu nameni posebna skrb. Desetletja njegovega uspešnega dela in gospodarjenja dokazujejo, da je predlogom vredno slediti. Morda je primeren trenutek, da se po vaseh najprej oblikujejo neformalni odbori in se poizkusi s spodbujanjem doseči izboljšanje sedanjega stanja. Če se bo izkazalo, da pomaga, lahko v naslednjem koraku ustanovimo tudi formalne odbore ali odbor za območje celotne občine. Če bo Občina lahko pomagala odborom jim bo zagotovo pomagala.«.

mag. Janez Tekavc, župan

Sanacije občinskih cest

Zimska obdobja z izrazito nizkimi temperaturami, povečanje prometa (tudi tovornega), neurejeno odvodnjavanje, neustrezna gradnja cest v preteklosti in še bi lahko naštevali. Vse to so razlogi, da se stanje naših cest poslabšuje iz leta v leto. Občina je v letošnjem letu pristopila k sanaciji pomembnejših odsekov, za ta namen pa je ravno v tem času objavljen razpis za sanacijo cest v občini Dol pri Ljubljani, ki obsega štiri lokacije, in sicer:

- sanacija lokalne ceste Dolsko-Laze-Kresnice-Litija (Laze 28A),
- sanacija lokalne ceste Ljubljana-Brinje-Videm-Dolsko (posedek pred in za mostom),
- sanacija lokalne ceste Kamnica-Vinje-Dolina (na dveh odsekih),
- sanacija javne poti od Senožeti 20 do Senožeti 5.

Vse navedene kritične lokacije se bodo sanirale v okviru objavljenega razpisa, v letošnjem letu pa je v načrtu še sanacija javne poti Kamnica-Petelinje-Podgora,

kjer se bo izvedla tudi obnova vodovoda. Predvidena je še sanacija lokalne ceste Ihan-Selo pri Ihanu-Zaboršt pri Dolu v okviru izgradnje elektro kableske kanalizacije ter sanacija javne poti Zaboršt (zahodni del javne poti v okviru izgradnje EKK, osrednji del pa v okviru projekta izvedbe rolkarske steze). V okviru rednih vzdrževalnih del se bo saniralo še posejke na zgornji cesti v Lazah (JP569512) ter izvedlo manjše ureditve odvodnjavanja (Janče, Križevska vas).

Bojan Kokol, občinska uprava

Prenova učilnic in telovadnice v OŠ Janka Modra

V poletnih dneh so se v Osnovni šoli Janka Modra v Dolu pri Ljubljani izvajala obnovitvena dela. Že v juniju je bil objavljen razpis za prenovo močno dotrajanih in celo nevarnih tal v telovadnici, tem delom pa so po začetku del priključili še obnovo štirih najbolj kritičnih učilnic, ki so bile v domala nespremenjenem stanju že več kot 50 let.

Prenovljene so učilnice za zgodovino in geografijo, ob tem pa je posodobljena tudi oprema. Popolnoma prenovljeni so stari stropi, velika pridobitev pa je tudi nova razsvetljava, ki je tudi energetske varčna. Ravnatelj Gregor Pečan je pojasnil, da je tako z lanskoletnimi posodobitvami šola do sedaj obnovila več kot tri četrtnine svojih prostorov, preostalo četrtnino pa načrtujejo obnoviti v prihodnjem letu.

Še posebej bodo otroci in učitelji veseli prenovljene telovadnice, ki na šoli sicer še vedno predstavlja najbolj problematično ozko grlo. Kljub temu, da prostornost ni spremenjena, bo telovadnica s prenovo pridobila veliko pomembnih izboljšav, ki bodo omogočile tudi sprejem več ljudi v enem prostoru. V celoti je zamenjan parket, ki je bil tudi povod za začetek prenove. Njegova izraba je dosegla kritično mejo, ko je že postal nevaren za otroke in druge uporabnike tega prostora. Poleg novih tal je telovadnica dobila tudi povsem novo varčno osvetlitev. Se-

daj telovadnica ustreza vsem zahtevanim standardom, kar prej, predvsem z vidika potreb zunanjih uporabnikov ni veljalo. Urejena je tudi zaščita na oknih, košarkarski koši so dobili nov mehanizem, ki omogoča popolno odstranitev, ko niso v uporabi, s tem pa tudi veliko več prostora ob eni in drugi steni. V celoti je urejeno ozvočenje, ki vključuje celo mizo za uravnavanje zvoka, na ta način pa je telovadnica pridobila tudi večjo prireditveno funkcijo. Če je bilo do sedaj zelo težko organizirati prireditev, ki bi vsem udeležencem omogočila sproščeno sedenje, je sedaj prostor pridobil mesta za vsaj 300 sedišč. Celotna investicija je znašala približno 140.000 EUR, ki jih je šola črpala iz svojega sklada, v katerem je deset let z najemninami za svoje prostore kopičila prihranke. Ravnatelj predvideva, da bodo zadnja dela v telovadnici dokončana najpozneje do konca septembra, organizirali pa bodo tudi slavnostno otvoritev.

Ravnatelj je poudaril, da šola še vedno ni v celoti rešila prostorskega problema. Število otrok v naši občini drastično narašča in v letošnjem letu je bilo v vrtec ter šolo vpisanih skupaj več kot 1000 otrok. Lansko število oddelkov v šoli je bilo 23, letos jih je 24, že v naslednjem letu pa pričakujejo vsaj še dva več.

Kot veliko težavo, s katero se sooča šola, je ravnatelj omenil še sprehajanje psov

po šolskem dvorišču. Ob stiku z iztrebki se otroci okužijo s podančicami, ki so zdravju škodljive in se hitro širijo tudi na ostale vrstnike. Poudaril je, da pobiranje iztrebkov ne zadostuje, saj se zajedavci nahajajo tudi v najmanjših ostankih. Ker je to postal zares velik problem, se je šola dogovorila z obmestnim redarstvom, ki bo ves čas preverjalo kršitve in izdajalo globe za neupoštevanje predpisov.

Špela Korinšek Kaurin

IJPP in delavske mesečne vozovnice za prevoz na liniji Ljubljana-Senožeti lahko za mesec september kupite na blagajni Avtobusne postaje Ljubljana. Povračilo sofinanciranja s strani Občine boste lahko uveljavljali ob nakupu vozovnice za mesec oktober.

Prodaja oktobrskih vozovnic bo potekala **v prostorih Občine Dol pri Ljubljani, Dol 1, 28. in 29. septembra 2017 od 13:00 do 19:30.**

Zgodilo se je ...

Krog prijateljstva v Dolskem

Marsikateremu otroku iz naše občine bodo letošnje šolske počitnice ostale v čudovitem spominu po vragolijah v Kulturnem domu Dolsko. V okviru počitniškega varstva, ki ga je letos prvič organizirala in sofinancirala Občina Dol pri Ljubljani, so v dveh tedenskih terminih osvojili in usvojili oder, prikazali svojo kreativnost, izživel domišljijo in stkali nepozabne prijateljske vezi, ki jih bodo spremljale še dolgo po koncu počitnic.

Počitniško varstvo je Občina omogočila 35 otrokom v tednu od 3. do 7. julija in 35 otrokom v tednu od 21. do 25. avgusta. Poleg same organizacije programa je Občina varstvo sofinancirala, tako pa so otroci dobili možnost visoko kakovostnega preživljanja počitnic za le 10 EUR tedensko. Varstvo je večinoma potekalo v dvorani Kulturnega doma Dolsko, kar je večini otrok predstavljalo nepozabno izkušnjo. Profesionalno ozvočenje z uresničeni glasbenimi željami, gledališka osvetlitev, zabavni animatorji in čisto pravi oder! Poleg tega pa še ustvarjalne delavnice, prosta igra, športne aktivnosti, sprehodi po okolici, iskanje zaklada ... Dolgčas zares ni bilo nikomur!

Poskrbljeno je bilo tudi za prehrano. Da so otroci res pravi »lakotniki«, pa priča tudi statistika – v posameznem terminu so v povprečju vsega skupaj pojedli 300 svežih žemljic, 4 kg sira, 5 kg piščančjih prsi, 60 paštet, 3 kg nutele, 1 kg medu, preveč sladkarij (ampak saj so vendar počitnice in otroci morajo uživati), seveda pa so jedli tudi sadje, zelenjavo in zdrava kosila v PŠ Dolsko.

Vodja projekta Leon Tabor pravi, da je bilo prav neverjetno opazovati, kako so vsi udeleženci postopoma, iz dneva v dan, brisali razlike med leti, interesi in značaji. Obkrat so na koncu sklenili krog, ki so ga gradili ves teden, v tistem trenutku pa je ozračje Kulturnega doma preplavilo veselje (morda celo radost) ob zavedanju, da so lahko bili del tega, kar jim je med letošnjimi počitnicami omogočila Občina. Spletla so se nova prijateljstva. Razlike v letih so postale nepomembne. Vidno zadovoljstvo otrok (in tudi staršev) pa je za Leona lepa spodbuda in hkrati izziv, kako prihodnje leto projekt nadgraditi.

Projekt je med drugim ponovno dokazal, kako pomembno je sodelovanje v lokalnem okolju. Svoje aktivnosti je prispevalo TD Dolsko, pomagala je domača cvetličarka, predavala lokalna zeliščarka, na lastno pobudo pa so na pomoč priskočili in pomagali pri izvedbi programa s svojimi izkušnjami ter poznavanjem načina dela in prostorov v KD Dolsko tudi mladi člani Kulturno-umetniškega društva Dolsko.

In kaj pravijo udeleženi otroci? Poglejmo si nekaj njihovih vtisov.

»Všeč mi je bilo, da smo imeli delavnice in da smo kam šli. Všeč mi je bilo, da sem bila z vami.«

»Všeč mi je bilo ustvarjati, izdelovati kreme in všeč so mi bile vodne igre. Bilo je super!«

»Všeč mi je bilo, ko smo ustvarjali, ko smo igrali nogomet, iskali zaklad in jedli sladkarije.«

»Najbolj mi je bilo všeč, ko smo zgradili hišo iz vej in listov. Ni pa mi bilo všeč

kosilo, ampak samo ob določenih dneh.«

»Vse mi je bilo všeč. In učitelji so zelo prijazni. Zakaj je konec? Nočem, da se konča. To varstvo je carsko!«

No ja, pa saj se leto hitro obrne ... Otrokom želimo, da ohranijo lepe spomine in se polni vtisov razveselijo tudi novega šolskega leta.

Špela Korinšek Kaurin in Leon Tabor

Na obisku pri najstarejši občanki

6. avgusta je svoj 102. rojstni dan praznovala najstarejša občanka Angela Uštinc iz Beričevega. Obiskala sta jo naša podžupanja Marija Zajec in predsednik društva upokojencev Dol-Beričevo.

Gospa se je zelo razveselila njunega obiska in tudi prisrčnega darila – srca prijateljstva, ki ga je za to priložnost naredila Ljuba Knavs iz TD Dolsko. Družba je zapela skupaj s slavljenko, nadobudna 102-letnica pa je pozdravila vse občane in sporočila, da ji je v veliko veselje, ko vidi, da ljudje niso pozabili nanjo. Obiskovalca in tudi vsi občani ji želimo še veliko lepih in srečnih dni.

Š.K.K. in Marija Zajec

V Dolu gasilci zaokrožili poletno veselje

Tradicionalno so sezono gasilskih veselic v naši občini zaključili prostovoljni gasilci PGD Dol. Zadnja sobota pred začetkom šole ponuja prav posebno vzdušje, ki ga pričara navdušenje otrok in odraslih, ko se ponovno srečajo po skoraj dvomesečnem premoru.

Mize pod velikim šotorom sredi Dola so bile tako večino časa polne, zbrane pa je dolgo v noč zabaval šestčlanski ansambel Nemir. Dolga vrsta pred vrati za srečelov je pričala o lepih zadetkih, gasilci pa so poskrbeli tudi za odlično hrano in pijačo.

Š. K. K.

Pestro dogajanje na Lazah

Zadnjo soboto v avgustu so nestrpno pričakovali tudi številni prebivalci Laz. Še posebej nestrpni so bili junaki, ki so lani ob poti z Laz na Janče našli kamen z nenavadnim napisom »Jantsche pro poena 1754«, kar pomeni »Janče – za kazen leto 1754«, ga obnovili, raziskali njegov izvor in ga namestili na spominsko ploščad, na kateri je tudi informativna tabla, ki govori o zanimivi kulturni dediščini kraja.

26. avgusta so spominsko ploščad odprli s slavnostno prireditvijo, na kateri so idejni vodja in glavni organizator Dušan Hribnik, avtor številnih zgodovinskih knjig dr. Viktor Grilc ter zgodovinar Tomaž Končar predstavili zgodbe o tem, za kraj še kako pomembnem kamnu. Malce več o zgodovini kamna bomo zapisali v kakšni od prihodnjih izdaj Pletenic, tokrat pa povejmo

le, da je bil napis na njem izklesan v opomin tihotapcem, ki so preko Janč nelegalno prevažali morsko sol. Kamen danes najdete levo od ceste Laze–Janče, nad domačijo 'Pri Jernaču', Laze pri Dolskem 44, kjer stoji poseben smerokaz.

V nadaljevanju dneva se je v Lazah zgodil še en družabni dogodek. Že sedmo leto zapored so se krajani zbrali v centralnem parku, za katerega skozi leto vestno skrbijo Klemen, Janez in Dušan. Glavni namen srečanja je druženje vseh, ki živijo v vasi, in hkrati tudi prijateljev, ki morda v vasi ne živijo več, a so s srcem še vedno tukaj. Poleg pogovora je druženje zaznamoval iskreni smeh, večer pa so si popestili tudi z različnimi družabnimi igrami. Zamisel za to priložnost se je rodila pred sedmimi leti, ko so krajani s pogajanjem »premagali« Slovske železnice, ki so v kraju želele izgraditi svoj obrat in deponijo, ki bi močno škodila zdravju prebivalcev in tudi okolju. Čestitke za odličen namen in odločna pobuda tudi drugim krajem, da za Lazani ponavljajo dobro prakso.

Š. K. K., Peter Uršič

Najboljši pevec Argentine pel v Dolu

Prvega septembra smo v cerkvi sv. Marjete doživeli prav poseben sakralni koncert z naslovom *Naj žariš*. Spremljavo na klavirju in orglah je izvajal Diego Licciardij, gledalce pa je še posebej očaral žametni glas glasbenega virtuozu Luka Debeveca Mayerja. Debevec je po rodu argentinski Slovenec, s svojo posebno pevsko tehniko pa si je prislužil laskavi naslov enega najboljših svetovnih opernih pevcev. V sezonah 2004, 2008 ter 2014 je od argentinskega združenja glasbenih kritikov prejel tudi nagrado za najboljšega pevca Argentine.

Poslušalce je očaral s svojim občuteno zapetim pianom, ki je v čudovitem sakralnem okolju pričaral zares mistične občutke.

Želimo si, da bi bilo takih priložnosti še veliko več.

Š. K. K.

KAJ DELAJO NAŠA DRUŠTVA

Folklorna skupina TD Dolsko je zaplesala najstarejšemu Slovencu

110 let je dolga doba. In praznovanje takšnega rojstnega dne je res poseben dogodek. Dogodek, ki vsakemu nekaj da.

29. 8. je bilo v ljubljanskem domu upokojencev na Poljanah res veselo. Folklorni skupini Dolsko je bilo v čast plesati najstarejšemu Slovencu, Nikolaju Dragošu. Ob tem visokem jubileju sta ga obiskala in mu čestitala tudi predsednik RS Borut Pahor in ljubljanski župan Zoran Jankovič.

Nasmeh in iskric v oči so mu privabili pevski zbor ljubljanskega doma upokojencev Poljane, tamburaški orkester Bisernica in naša družba. Glede na to, da je gospod Dragoš iz Bele krajine, je

bilo edino pravilno, da se je slišalo in plesalo na takšne pesmi. Naša folklorna skupina je zaplesala belokranjski splet, tamburaši pa so odigrali venček belokranjskih pesmi.

Ob tem dogodku smo podarili srce prijateljstva, ki ga je spekla naša Ljuba Knavs, članica Plamenk. Tako gospod kot tudi vsi ostali iz doma so bili nad sporočilom, kaj prinaša srce prijateljstva, vidno ganjeni. Napitnico je gospodu napisal Marko Selšek in jo v družbi Folklorne skupine tudi zapel.

Ker gospodu Dragošu glasba v življenju res ogromno pomeni, je po zaključenem programu z veseljem poprijel za tamburico in z orkestrom Bisernica zaigral nekaj belokranjskih pesmi. Sam pravi, da se skrbi meče čez rame in verjetno je to skriti recept za dolgo življenje.

Mojca Baloh

Dotik nebes skozi oratorij v Dolu

Drugi teden v avgustu se je v Dolu pričel oratorij z naslovom »Dotik nebes«. Skupini 24 animatorjev se je pridružilo več kot 70 otrok iz naše ter sosednjih župnij in zabava pred župniščem se je lahko začela.

Prvi dan smo se naučili izbrano himno – Na poti skozi življenje, saj je bila Marija osrednji lik letošnjega oratorija, in jo nato prepevali vse do zaključne petkove maše. Po jutranjem prepevanju je sledila dramska igra. Tako smo že zjutraj posrbeli za smeh in dobro vzdušje, ki je trajalo vse do petka.

Otroci so se med tednom lahko sprostiti, zabavali in se česa naučili v raznih delavnicah: kemijska, izdelovanje mil, ustvarjanje iz papirja, športna, kuharska, pletenje zapestnic, praskanka ... Po delavnicah smo se vsak dan pošteno najedli, saj imamo med animatorji kar svojo kuharico, ki je ves teden kuhala in pekla za skoraj 100 oseb.

V sredo smo se preselili in imeli oratorijski dan v Beričevem. Igrali smo se pred gasilskim domom, jedli lubenice, iskali skriti zaklad v gmajni in po šestih letih prebarvali podvoz. Ta dan je padlo nekaj kapelj dežja, ki so bile, kot se glasi naslov oratorija, pravi »dotik nebes«, saj je bilo sicer precej soparno in vroče. Na tem mestu bi se iskreno zahvalili gasilskemu društvu Beričevo–Brinje za gostoljubje, saj so nam

odstopili svoje prostore, klopi in mize, ter posrbili, da nismo bili žejni. Hvala!

V četrtek nas je obiskal reševalec, ki nam je predstavil svoj poklic, delo, ki ga reševalec opravlja, in nam razkazal reševalno vozilo. Seveda smo preizkusili tudi sireno in s tem morda za hip prestrašili kakšno okoliško gospodinjico.

Teden smo zaključili z ogledom filma, sladoledom in piknikom, pravi zaključek pa je bila oratorijska maša, na kateri smo sodelovali vsi udeleženci oratorija. Veliko smo se naučili, naredili mnogo dobrega, sklenili nova prijateljstva in ustvarili nepozabne trenutke. Nekaj lepih trenutkov smo zajeli tudi v fotografski objektiv, slike pa si lahko ogledate na socialnem omrežju Facebook. V iskalno polje vtipkajte Oratorij Dol pri Ljubljani in nas poiščite.

Pomoč in podpora vseh sodelujočih je vedno pomembna za uspešno izveden projekt, zato bi se zahvalila vsem, ki ste kakorkoli prispevali pri izvedbi. Občini Dol pri Ljubljani, ki je omogočila izvedbo oratorija,

gospodu župniku in gospodinjici, da sta bila na voljo, ko smo ju potrebovali, gasilskemu društvu Beričevo–Brinje, kmetiji Pr'Kajzar in vsem, ki ste nam tako ali drugače pomagali. Hvala tudi sponzorjem: Pekarna RŽ, Lekarna Pogačnik, Žito, Merit International in T2.

Oratorij bi ostal le zamisel in želja po ustvarjanju nečesa, če pri izvedbi ne bi zavestno in s srcem sodelovali zagnani animatorji. Timsko delo je uspešno, če vsi sodelujejo, in letos smo se prav vsi izkazali! Tako »stari mački«, kot animatorji novinci: Urška, Nina C., Gašper G., Matej, Jakob, Maruša, Jana, Klemen A., Klemen R., Irma, Gašper J., Matic, Tadej L., Tadej P., Zala, Klara, Lucija, Tea, Oskar, Jaka, Tim, Blaž, Katja in Erin.

Se vidimo naslednje leto, ko bomo člani Mladinskega kluba Turnček praznovali že 20-letnico obstoja!

Nina Grad

Utrinki oratorija v župniji sv. Helena Dolsko

Oratorij smo pričeli 7. avgusta v župnijski cerkvi sv. Helene v Dolskem. Ko smo se malo spoznali med seboj, smo se najprej Devici Mariji, ki je bila glavna zvezda tega oratorija, priporočili v molitvi. Potem smo se skupaj poglabili v Sveto pismo, kjer je o njej nekaj napisanega. Spoznavali smo jo na poti k teti Elizabeti, na poti v Betlehem, kjer je Jezusa rodila, in na poti v Jeruzalem, kjer je Jezusa darovala Bogu.

Po delavnicah smo se učili lončarstva, šiviljstva, slikanja, plesanja in prepevanja himne. Sledilo je odlično kosilo, ki so ga pripravile dobre gospodinje, popoldne pa zabavna velika igra. Drugi dan smo poro-

in skočili v vodo. Spuščali smo se po toboganu, se špricali in »tunkali.« Ko smo se dodobra napili vode, smo načeli okusne sendviče in se malo spočili v senčki. Takoj smo bili pripravljene za nov skok v vodo. Začeli smo veliko igro, v kateri smo se potapljali, se obmetavali z balončki in se igrali »vodnega moža.« Potem, ko smo animatorje in župnika vse po vrsti uspeli »potunkati«, smo se vrnili proti domu.

V četrtek smo se zbrali v cerkvi in se poskušali živeti v Jezusovo in Marijino trpljenje. Pod Jezusovim križem je Marija postala Mati Cerkve in s tem tudi naša Mati. Gospod župnik je po tem, ko so ani-

mali na Brezje, kjer smo obiskali cerkev Marije Pomagaj. Vodička nam je pokazala lep rožni venec, ki ga je pokojni papež Janez Pavel II. poklonil tej baziliki, ob njem pa so bile tudi relikvije tega papeža, na katerega so v Rimu streljali. Rešitev je pripisal posredovanju Marije, ki se je pred 100 leti trem pastirčkom prikazala v Fatimi. Pridružili smo se maši, ki jo je daroval rektor svetišča p. dr. Robert Bahčič, potem pa po kolenih obkročili Marijino sliko. Po kosilu v oštariji Moskva smo nadaljevali pot na Bled. Povzpeli smo se na Ojstrico, od koder je krasen razgled na Bled, potem pa se sprehodili še do tamkajšnje župnijske cerkve, kjer nas je čakal sladoled.

V sredo smo se odpravili na bazen Kodeljevo. Animatorji so nam tam z dramsko igro prikazali Jezusov prvi čudež v Kani Galilejski. V katehezah smo spoznali, da je Marija naša prva priprošnjica pri Jezusu. Nato smo se preoblekli v kopalke

matorji zaigrali odlomek iz pasijona, še enkrat obnovil in razložil zgodbo, da bi jo bolje razumeli. Nato smo se peš odpravili na Korant, med potjo veliko klepetali, se zabavali in se ustavili za počitek. Ko smo prišli na cilj, nam je ostalo še dovolj energije, da smo se pomerili v košarki, nogometu, lovljenju ... Zvečer so animatorji pred pastoralnim domom zakurili ogenj, na katerem smo pekli hrenovke, tvist, koruzo in krompir. Ob desetih smo si umili zobe, zmolili in se potopili v spanec. Animatorji pa so vso noč budno pazili na nas.

V petek zjutraj nas je zbudil glasen lonec s kuhalnico, čeprav je večina že veselo skakljala naokrog. Odhiteli smo na jutranjo telovadbo, nato pa se najedli zajtrka. Odšli smo v cerkev, izvedeli še nekaj o pomenu Marije za naš narod. V dramski igri smo videli, kako se je Jezus prikazal apostolom po vstajenju in kako jih je Marija kasneje pomirila, ko so bili vsi prestrašeni. V skupinah smo spoznavali

Marijo kot Kraljico miru. Imeli smo kosilo, se malo spočili, nato pa se začeli pripravljati na sveto mašo. Čas je hitro minil in sveta maša se je začela. Veliko smo peli, staršem predstavili potek oratorija ter se zahvalili Bogu in Mariji za uspešno preživet teden, staršem pa za zaupanje. Po maši smo se še posladkali z napečenimi dobrotami, se poslovili in polni oratorijskega duha odšli domov. Jezus in Marija naj pripomoreta, da se prihodnje leto oratorijsko srečanje ponovi. Na oratoriju smo se veliko zabavali, spoznali veliko novega o življenju Marije ter navezali nova prijateljstva – med sabo in z animatorji.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste pomagali uresničiti ta projekt: voditeljema oratorija Andreju Vidicu iz Šmartnega pri Litiji in Luciji Lončar, animatorjem, pridnim gospodinjam: Pavli, Erni, Jelki, Sonji, Bogici, Mojci in morda še kateri; sponzorjem: Občini Dol, mesariji Domes, pekarni RŽ, papirnici Vevče, Marku in Maksu Vodetu, Jožetu Madjarju, knjižnim založbam: Mohorjevi, Ognjišču in Družini, lončarki Nataši Pezdir, družinam Lončar in Prosenc, pa tudi trgovini Mercator za sendviče, RC Korant (g. Juretu) za prostor, Mirotu Mihelčiču za zavarovanje udeležencev ter organizatorjema oratorija Društvu misijonarja dr. Janeza Janeža in župniji Sv. Helena – Dolsko.

Marko Avsenik

Turistično društvo Dolsko sporoča in vabi

Turistično društvo Dolsko organizira nadvse zanimiv in nepozaben **izlet v avstrijsko Koroško**, ki velja za zibelko slovenstva.

Izlet bo 23. septembra 2017, prijave pa zbirajo do 13. septembra 2017 na td-dolsko@gmail.com.

Dobro je vedeti

Predlog za bolj zdravo življenje: s kolesom do Ljubljane

Robert Mihelčič (intervju z njim si lahko preberete na 13. strani) je z nami delil tudi napotke, ob katerih se boste lahko do službe v centru Ljubljane varno in v najkrajšem možnem času pripeljali tudi s kolesom. Takole je zapisal svoje napotke.

“Pred nekaj leti sem se v tednu mobilnosti odločil, da se iz Podgore v Ljubljano odpeljem s kolesom. Pot me je tako navdušila, da se sedaj od pomladi do pozne jeseni v službo vozim s pomočjo vrtenja pedal. V tem času sem odkril manj prometne ceste skozi naselja in poti preko polj. Hkrati s »službeno potjo« opravim še dva 35-minutna dnevna treninga. Občasno me opere, včasih del poti prepešačim ob prazni zračnici. Kljub temu je vožnja v in iz pisarne postala moj prijetnejši del dneva. Upam, da bom s predlogom za podobno aktivnost ali zgolj kolesarski izlet navdušil še kakšnega soobčana.

Za izhodišče sem izbral občinsko stavbo v Dolu. Peljite proti tovarni Jub, kjer zavijte desno in nadaljujte vožnjo mimo OŠ Janka Modra, skozi Videm, Beričevo, Brinje in preko avtoceste prispete do picerije Boccaccio v Šentjakobu. Zavijete levo na glavno cesto proti Savskemu mostu. Vozite previdno, saj je tu cesta ob delovnikih precej prometna. Ko prevozite most in se konča pločnik, se spustite po stopnicah in sledite naravnost po makadamski poti mimo balinišča.

Sledite smerokazu Kinološko društvo Krim. Nekaj metrov za njihovim vhom zavijte levo na kolovozno stezo (slika desno). Po 400 m prispete do razcepa, ki ga prikazuje spodnja slika.

Če nadaljujete naravnost proti centru Ljubljane, boste opazili, da se mehak kolovoz spremeni v makadamsko pot, kasneje pa v asfaltirano cesto. Peljite skozi naselje, pri telefonski govorilnici (kaj je to?) zavijte desno, mimo cerkve Šmartno ob Savi. Po nekaj metrih zavijte levo na Kopno pot. Prevozite avtocestni nadvoz v Novih Jaršah in zavijte desno na kolesarsko stezo.

Pri prvem prehodu zavijte levo, peljite mimo športnega igrišča, po stezi med OŠ Nove Jarše, naravnost med bloki. Prispeli boste do majhne trgovine Mercator ob Šmartinski cesti. Pri avtobusni postaji Kodrova nasproti 13-nadstropne stavbe se vključite na kolesarsko stezo ob Šmartinski cesti. Po 50 metrih vožnje pred velikim oglasnim panojem se odcepite na Kovačičevo ulico, ki se kasneje preimenuje v Žalsko ulico. Prečkajte Jarško cesto in prišli boste do Šmartinskega parka pri Žalah, kjer se lahko ustavite na igralih. Proti centru nadaljujte po kolesarski stezi ob Šmartinski cesti mimo Savskega naselja, prečkate Topniško ulico in nadaljujte po kolesarski stezi ob Vilharjevi cesti vzporedno z železniško postajo do Dunajske ceste. Prečkajte cesto in prispeli boste do

Bavarskega dvora ter naprej v center Ljubljane.

Če vaša pot pelje proti Ježici in ne v center Ljubljane, pri razcepu, ki ga prikazuje leva podolgovata slika, zavijte desno. Nadaljujte približno 200 m, zavijte levo, peljite ob nogometnem igrišču in kmalu boste prispeli do razcepa, ki ga prikazuje spodnja fotografija. Tu zavijte desno.

Po nekaj sto metrih se boste že peljali po urejeni poti vzdolž reke Save. Vmes se lahko oddahnete na otroškem igrišču. Pot vas bo pripeljala do Savskega mostu pri Ježici. Če se boste s steze odcepili prej, lahko prikolesarite v Tomačevo ali Stožice.

Iz Dola do Bavarskega dvora v Ljubljani boste prevozili 14 km, do Ježice 13 km. Nekateri deli poti niso primerne za občutljivejša kolesa. Mestno, trekning ali gorsko kolo pa bo kos »kolesarski avanturi«. Opisal sem poti, ki so manj prometne, zato primerne tudi za mlajše udeležence. Kljub temu bodite previdni, še posebej na 600 m dolgem odseku ceste med Šentjakobom in Savskim mostom. Sicer je na delu odseka tudi pločnik, kljub temu pa izberite primeren čas, ko je manj prometa. Starši podučite in opozorite svoje otroke. Želim vam prijetno pot.”

Robert Mihelčič

Turistični utrip na Kračevi domačiji

Letošnje vroče poletje je prineslo veliko novega tudi na področju turizma, svoje vtise pa je strnil Tone Čič, “gospodar” turistične kmetije Pr’Krač, ki že vrsto let gosti tudi mnoge tuje goste. Takole je zapisal:

“Strategijo turizma občine smo pričeli graditi že pred desetletjem in to s pomočjo sedanje evropske komisarke Violete Bulc. S pomočjo RCL Litja pa smo pred tremi leti registrirali t. i. »Cavanning postajališče«. Na novo je bilo registriranih kar šestdeset postajališč. Dve leti ni bilo posebnega odziva, letos pa pravi »boom«. Ni bilo dneva, da ne bi kak avtodom ali šotor stal v prijetni senci Kračevega sadovnjaka in to v družbi krav ter koz poleg zelenjavnega vrta.

Največ je bilo gostov iz Francije, ki so sicer znani po tem, da radi dopustujejo doma. Spraševal sem jih zakaj jih je pritegnila ravno Slovenija in Dolsko, pa so odgovorili, da imamo na spletni aplikaciji lepo predstavljeno naše »postajališče«.

Prihajali so tudi Italijani, Nemci, Angleži ... Marsikdo je hotel ostati samo eno noč, ali dve, pa so mnogi ostali celo ves teden. V bližnjo Ljubljano smo jih napotili z vlakom ali avtobusom, bližnjo okolico pa so raziskovali s kolesi ali peš in bili navdušeni nad slikovito pokrajino. Sami so odkrili Vegovo pot in Cicelj. Nemci imajo radi ribolov. V občini imamo torej marsikaj ponuditi. Navdušeni so bili nad slovensko hrano in celo ugotovili, da čevapčiči niso naša nacionalna jed. Nenavadno se jim je zdelo, da zjutraj lahko pomolzejo kozo ali kravo, da jajca dobijo v bližnjem kokošnjaku, zelenjava pa jih čaka kar pred vrati avtodoma. Radi so nam pomagali pri kmečkih opravilih, izkazali pa so se tudi za izredno dobre potrošnike.

Veliko smo se naučili od njih in hkrati ugotovili kaj nam še manjka. Ko sem bil še v Odboru TZS, smo imeli slogan: »Turizem smo ljudje« in to še vedno drži.«

Tone Čič

Pomen probiotikov ob zdravljenju z antibiotiki

Gotovo ste že kje zasledili besedo »mikrobiota«, saj je zadnje čase precej popularna tako med znanstveniki kot tudi med širšo javnostjo. Mikrobiota je ime za vse organizme (bakterije, glive), ki živijo v in na našem telesu. Po številu je to ogromna populacija, saj jih je vsaj trikrat več kot vseh celic v človeškem telesu, njihova teža pa naj bi bila vsaj 2 kilograma. Že iz tega podatka lahko sklepamo, kako pomembna je njihova vloga pri ohranjanju našega zdravja.

Bakterijam v črevesju zadnja leta pripisujejo bistveno večji pomen kot pred časom. Zadolžene so za sintezo nekaterih vitaminov (npr. B12, K2 ...), pomagajo pri prebavi hrane (ob neravnostju v črevesju nam tako hitro začne primanjkovati nekaterih hranil, tudi železa; lahko pride do gnitja hrane, kar nas posledično zastruplja...), regulirajo delovanje imunskega sistema, vsrkavajo strupe, da se le-ti izločijo z blatom (v nasprotnem primeru lahko pride do alergij, kroničnih vnetij, tudi slabšega počutja kot so razdražljivost in depresivna stanja itd.). Brez dodajanja probiotikov in prebiotikov (to so nekatere vlaknine, ki so hrana za koristne bakterije) traja vsaj 3 mesece, da se mikrobiota uravnovesi, v tem času pa je veliko verjetnosti, da bomo ponovno zboleli in potrebovali antibiotik ... Zveni znano? Sploh otroci velikokrat padejo v ta »začarani krog uporabe antibiotikov«.

Antibiotiki so zdravila, ki so namenjena uničevanju tistih bakterij, ki v našem telesu niso zaželeni oz. nam povzročajo škodo (bolezni). Ko vzamemo antibiotik, se teh škodljivih bakterij ponavadi res znebimo, vendar ... Nekateri avtorji situacijo v našem črevesju po jemanju antibiotika primerjajo z opustošenjem po eksploziji atomske bombe. Poleg tarčnih bakterij smo uničili tudi ogromne količine normalne črevesne mikrobiote. Zdaj nam torej grozi nevarnost, da to goličavo naselijo oportunistične bakterije, ki za nas niso najbolj koristne. Prav tako se lahko razširi kandida, ki je sicer običajen in koristen prebivalec črevesne flore, a ob razmahu postane naš sovražnik in povzroča slabo počutje in mnoge druge zdravstvene težave.

Pri nekaterih ljudeh zdravljenje z antibiotiki povzroča tudi prebavne težave in v teh primerih se pacienti prej odločijo za probiotik, saj so njihove težave hitro vidne in moteče.

Pomembno je, da jih uživamo vsaj 2 uri proč od antibiotika. Po zgoraj opisanem obstaja kar nekaj razlogov, da te drobne živalce v obliki

spor uživamo, ker na žalost kupljeni jogurti in podobni izdelki vsebujejo zelo malo še živih organizmov.

Na tržišču je mnogo pripravkov in včasih se je res težko odločiti, katerega izbrati. Večkrat je vprašljiva tudi kakovost, zato smo tudi mi pri naročanju in izbiri zelo pazljivi in svetujemo samo preverjen in v kvaliteti sledljiv izdelek. Pri vseh pa je pomembno, da jih uživamo približno 3 ure pred ali po jemanju antibiotika.

Vabljeni v našo lekarno, z veseljem vam bomo pomagali pri izbiri!

Darja Pogačnik, Lekarna Pogačnik

ARAO zmanjšuje prostornino radioaktivnih odpadkov v centralnem skladišču na Brinju

Na Brinju ima Agencija za radioaktivne odpadke že vrsto let svoje centralno skladišče, ves čas pa se trudijo, da bi bila javnost obveščena o varnosti njihovega delovanja in posodobitvah v upravljanju. Tako v poročilu za javnost navajajo, da tudi letos nadaljujejo s skladiščenjem odpadkov, ki nastajajo pri uporabi virov ionizajočega sevanja v medicini, raziskavah in industriji (RAO), prevzemajo pa tudi vire sevanja, ki so zunaj uporabe, saj so jih imetniki iz različnih razlogov nehali uporabljati, čeprav so ti viri morda še vedno uporabni. Zaenkrat slednje skladišče enako kot institucionalne radioaktivne odpadke, a razmišljajo o možnostih, da bi jih vrnili v ponovno uporabo in recikliranje, seveda kjer ta možnost obstaja.

ARAO je v prvi polovici leta od povzročiteljev prevzel 88 paketov RAO in virov sevanja zunaj uporabe. V Centralnem skladišču v Brinju je tako uskladiščenih 92 m³ odpadkov in virov sevanja, ki so zunaj uporabe. Prostornino stalno zmanjšujejo s prepakiranjem in stiskanjem ter z nadzorovano odstranitvijo neradioaktivnega materiala iz skladišča. V prvi polovici leta so razstavili skoraj 1800 naprav za detekcijo požara, manjše pakete jedrskih snovi pa so uredili po vrstah radionuklidov in jih združili v dve pakirni enoti. Prvotno prostornino paketov, ki so jih ti paketi zasedali v skladišču,

so tako zmanjšali z 210 litrov na 75 litrov. Še letos načrtujejo tudi obdelavo drugih uskladiščenih naprav, ki vsebujejo zaprte vire sevanja. Novembra bo v okviru strokovnega sodelovanja z Mednarodno agencijo za atomsko energijo potekalo intenzivno usposabljanje za razstavljanje zaprtih virov sevanja. S tem bo kader usposobljen za samostojno opravljanje tudi teh zelo pomembnih in izjemno zahtevnih postopkov obdelave virov sevanja.

Obratovalni monitoring radioaktivnosti v okolici skladišča in delovnega okolja v skladišču izvajajo skladno s programom, določenem v varnostnem poročilu. Kot vedno doslej, rezultati kažejo, da skladišče in okolica nista onesnažena z radioaktivnimi snovmi in da nivo ionizirajočega sevanja v okolju zaradi prisotnosti skladišča ni bistveno povišan. V sklopu varnostnega poročila analiza scenarijev možnih izrednih dogodkov, to so razsutje ali razlitje radioaktivnih snovi, požar ali odtujitev vira sevanja, kaže, da so zgradba skladišča, vgrajeni sistemi ter tehnologija skladiščenja takšni, da bi bil v primeru izrednega dogodka sevalni vpliv na delavce, prebivalstvo in okolje pod zakonsko določenimi omejitvami.

Tveganje za prebivalstvo bi obstajalo le v primeru odtujitve vira ionizirajočega sevanja. Za zmanjšanje tveganja ARAO izvaja preventivne varnostne ukrepe na področju fizičnega in tehničnega varovanja, požarne varnosti, varnosti pri delu idr. Junija letos so posodobili tudi Načrt zaščite in reševanja na območju CSRAO.

Upravičenim občinam redno plačujejo nadomestilo za omejeno rabo prostora. Iz tega naslova Občina Domžale prejema dobrih 85.800 €, Občina Dol pri Ljubljani pa dobrih 115.900 €.

Š.K.K. in ARAO

PRI SOSEDU NA OBISKU

Skoraj 94 let, leto dni stara vnukinja in le nekaj let stare smučiči za tek na smučeh. **Jakob Kuhar** združuje vse te tri točke v enem. Kmalu bo dopolnil 94. leto, z 22 let mlajšo ženo imata dva vnuka, ki še hodita v predšolsko varstvo, Jakob pa se je še pred dvema letoma, ko je bilo v Dolu med zimo nekaj snega, okoli vozil s svojimi najnovejšimi smučmi za tek na smučeh.

Gospoda Jakoba je za intervju v Pletenicah predlagal sosed, Jože Klemenčič, ki mi je zaupal, da Kuhar dobro pozna zgodovino teka na smučeh, saj je bil eden od začetnikov tega športa v naši občini. Ko sem tako stopila skozi vrata Kuharjevih, sem pričakovala, da bo govor potekal predvsem o izkušnjah na belih poljanah, a me je še vedno povsem bister in nadvse zgovoren gospod presenetil s svojo raznoliko življenjsko zgodbo. Njegova primarna družina je izvirala iz Zaboršta, kjer so imeli dokaj veliko kmetijo. Jakob je bil drugi otrok od desetih in se je že od majhnega dalje učil trdega dela. Dobro se spomni, kako je pri petih letih pomagal ustrojiti konje, ki so jih uporabljali za delo na polju, kmalu pa si je tudi začel služiti svoj kruh. Delo mu je ponudil sosed, ki je ročno izdeloval sirkove metle, Jakob pa je bil tako priden, da si je lahko z zasluženim denarjem kot prvi na vasi kupil moderno kolo, s katerim se je vozil tudi v Ljubljano.

Zelo rad se spominja razigranega življenja pred prvo svetovno vojno, ko je kot mlad fant največ prostega časa preživel v Dolu. Tu je obiskoval staro šolo, za katero mi je zaupal, da je stala takoj za Erbergovo graščino, z vrstniki pa so se družili v vaškem domu sredi Dola, kjer so imeli tudi manjšo telovadnico. Fantje so preizkušali različne športe in se učili drug od drugega. Od gimnastike, do atletike, brata Jože in Franc Jerman pa sta jih navdušila tudi nad tekom na smučeh. V tistih časih je bilo pozimi snega v dolini na pretek in tako ni bilo potrebno veliko truda, da so pripravili vrhunske proge za tek. Smučiči jim je naredil domači mizar in čeprav je bilo včasih veliko improvizacije, fantje navdušenja niso skrivali. Njihova strast je bila tako močna, da so se mnogokrat z vlakom ali celo konjem odpravili na smučišča na drugem koncu Slovenije, kjer so kar sami vrezvali proge. Pripravljali so tudi tekmovanja in čeprav so bila ta na začetku precej skromna, pa so kasneje Jakobovemu bratu omogočila tudi prevzem naslova državnega prvaka.

Ko je bil Kuhar star 18 let, je udarila druga svetovna vojna in življenje se mu je postavilo na glavo. Brez milosti so ga v svoje čete odpeljali Nemci, po nekaj mesecih urjenja v tujini pa so ga poslali v boje, med drugim tudi v Ukrajino. Ranjen je bil dvakrat, v njegovem spominu so zapisani boleči trenutki, a o vojnih prigodah ne govori na dolgo in široko. Delal je po navodilih in ni imel druge izbire. Okupator mu je določal pot, za učenje novega jezika je imel na voljo le nekaj kratkih tednov, odrezan je bil od svoje družine in prijateljev.

Ko je bilo vojne končno konec, se je znašel na angleških tleh, kjer so mu ponudili delo v rudniku premoga. Delo je bilo dobro plačano, zato ga je sprejel in v majhnem kraju blizu Cardiffa preživel celih 20 let. Rudnik, v katerem je delal, je bil gromozanski, oprema in tehnologija moderna, namesto delovnih ur pa je štel dnevni rezultat. S kolegi so kopali nove jarke, ti pa so segali vse do 600 metrov pod tlemi. Delo je bilo težko, a ga je Jakob rad opravljal. Ko je njegova mati po nekaj letih zvedela, da je sin živ, ga je ves čas vabila, da se vrne v domače kraje, a sta morali miniti dve desetletji, da se ji je želja uresničila. Ko se je Kuhar končno vrnil v Slovenijo, je s prihranki izgradil hišo sredi Dola, v kateri živi še danes. Preko prijatelja je spoznal svojo bodočo ženo in čeprav je bila med njima 22 let razlike, nista odlašala s poroko. Jakob je prevzel delo šoferja kamiona in, kot pravi sam, je v tem nadvse užival. V že zrelih letih je postal očka sinu, na svoj 90. rojstni dan pa se mu je rodil prvi vnuk.

Ves čas je Jakob ohranil svojo ljubezen do športa in verjetno bi še danes izkoristil priložnost, da se postavi na smučke za tek na smučeh, če bi le imel sneg kje na dosegu rok. Njegove lesene smučke so že zdavnaj zamenjale moderne smučiči, pred le nekaj leti pa si je tudi kupil zadnji set. Takoj, ko je pred dvema letoma v Dolu zapadlo nekaj centimetrov snega, so smučke zapustile skladišče in Jakoba popeljale po progi, ki jo je vrezal okoli svoje hiše. Čeprav je pred leti doživel možgansko kap in je bilo potrebno vložiti veliko truda,

da je zlezel nazaj na "zeleno vejo", svojim zavidljivo visokim letom odgovarja z odlično kondicijo, ki ni le fizična, pač pa tudi mentalna. Ko sva se pogovarjala, je pred nama stal mali slovensko-angleški slovarček, z branjem in utrjevanjem katerega si Jakob krajša prosti čas. Trudi se, da so njegovi možgani ves čas v teku, da je njegovo zdravje tako dobro, pa žena pripisuje tudi njegovemu sproščnemu pogledu na svet. Ob izzivih ne komplicira, življenje sprejema tako kot je in skuša v njem čim bolj uživati. In to mu dobro uspeva. Tudi to, da je ob njem 22 let mlajša žena, ki dobro razume njegove potrebe in mu zvesto stoji ob strani, ko potrebuje pomoč, veliko pomeni. Letos sta praznovala 45 letno obletnico poroke in še vedno je videti, da sta povezana, ljubeča in razumevala drug do drugega. Trenutkov iz preteklosti se spominjata v tandemu, skupaj pa imata tudi številne prijatelje, med katerimi je veliko tistih, s katerimi je Jakob življenje preživel v tujini. Ti še vedno kdaj pa kdaj pridejo v Slovenijo na obisk, sta pa pred leti tudi Kuharja že večkrat obiskala Anglijo in si celo ogledala rudnik, ki pa že vrsto let ne obratuje več.

Nisem si mogla pomagati, da Jakoba ne bi vprašala o receptu za dolgo življenje. V odgovor je le skomignil z rameni in žena se je strinjala, da je to verjetno zapisano v genetiki. Njegova mama je doživela 84 let, njegova stara mama skoraj 100. In ja, verjetno res najboljšo osnovo nosijo geni, a če lahko sklepam po tem, kar sem videla, vse le ni povsem prepuščeno naključju. Fizična aktivnost, konstantni mentalni trening in ljubeče okolje zagotovo ogromno doprinesejo. Prepričana sem, da bomo čez šest let v občini imeli novega stoletnika. Čilega, zvedavega in morda celo na tekaških smučeh. Gospod Jakob, želim vam, da potrdite mojo napoved.

Špela Korinšek Kaurin

PRED DOMAČIM PRAGOM

Robert Mihelčič je prav poseben "frajer". Ker je sam svoj šef, pravi, da dela skoraj neprestano, ker mu klasičen dopust z ležanjem na plaži ne zagotavlja potrebnega počitka, pa je odkril način odklopa, ki nahrani njegovo dušo in ga na tak način še dolgo po avanturi napaja z energijo. Hoja, kolesarjenje in raziskovanje ... A to nikoli povprečno. Vsaka njegova ekspedicija vključuje na stotine kilometrov, s katerimi si Robi upravičeno zasluži naziv ekstremnega popotnika. Za nameček ga v zadnjih letih spremlja še malce netipičen sopotnik, njegov 13. letni sin Aleks, ki se ne ustraši nobenega izziva.

Z Robertom sva se srečala povsem naključno, na sipini ob Savi, kamor sva se oba odpravila na popoldanski sprehod. Pristopil je k meni, ko sem slikala kupe smeti, da bi nečedno delo brezvestnežev prijavila odgovornim. Isto idejo je imel nekaj minut pred tem tudi sam in tako se je rodil spontan klepet. Povedal mi je, da česa takega v sosednji Avstriji in Italiji ni še nikoli videl. Tam so obrečne poti odlično izkoriščene, posebej urejene za kolesarje in kot pomemben turističen objekt ves čas vzorno vzdrževane. Sam jih je prevozil že kar nekaj, pravzaprav ogromno, saj je tako raziskovanje in preživljanje prostega časa njegova največja strast. Povedal mi je tudi, da se v Ljubljano v službo vozi vedno s kolesom, ko sem ga povprašala za naj varno pot do tja, pa se je ponudil, da jo detajlno opiše za objavo v Pletenicah. Že naslednji dan je bil prispevek na mojem e-naslovu in ko sem preverila Robertovo spletno stran www.mihelcic.si, mi je bilo jasno, da se bova morala videti še enkrat.

Na spletni strani, ki jo v branje priporočam vsem ljubiteljem popotniških prispevkov, je zbran detajlni arhiv Robertovih avanturističnih popotovanj. Njegovi spomini so opisani z nazornimi slikami in z lahkotno besedo, tako pa bralec ne dobi le splošnega vtisa, pač pa tudi številne pomembne informacije, če bi si morda podobno pot zaželel osvojiti tudi sam. Zadnji zapis opisuje junijsko pot po južnem Tirolskem in severni Italiji. Robert in Aleks sta v le petih dneh prekosarila 405 kilometrov, osvojila drugi najvišji asfaltirani gorski prelaz v Alpah (Stelvio, 2757 m) in se dodobra naprala v deževnih nalivih, ki so ju spremljali na poti. Prav nič klasične počitnice za večino, a Robert pravi, da sta oba nadvse uživala. Aleks je prvič odšel z očetom na tako posebno popotovanje, ko je bil star le sedem let, od takrat dalje, pa je ekspedicijsko raziskovanje na kolesu postala stalnica preživljanja dopustniškega povezovanja med sinom in očetom.

Logično vprašanje je bilo, kako sta si popotnika za tako dolgo pot na kolesu pridobila kondicijo. Robert pravi, da kakšnih posebnih priprav nima. Veliko k njegovi kondiciji pripomore to, da se v službo vsak dan vozi s kolesom. Pot mu ne vzame veliko več časa, kot če bi se usedel v avto in se po polžje v jutranji konici prepustil zastojem, naredi pa tako vsak dan skoraj 30 kilometrski trening. Ker je vedel, da bo treba ob letošnjem izzivu osvojiti veliko višinsko razliko, je nekajkrat povadil tudi po domačih hribih, a osvajanje kolesarskih vrhov ni na njegovem dnevnem urniku. Za to niti nima časa. Ima namreč svoje podjetje, ki se ukvarja z

grafičnim in multimedijem oblikovanjem in tako mu dela nikoli ne zmanjka. Ker svoje delo jemlje resno in je pri njem natančen ter zanesljiv, ima redne stranke že več kot dve desetletji. Njegove poslovne izkušnje mu koristijo tudi v zasebnem življenju, saj lahko svoje popotniške izkušnje predstavi na način, ki je zanimiv tudi gledalcem. Njegove fotografije so polne življenja, njegova spletna stran pregledno urejena, njegova besedila pa polna humorja in slikovitih doživetij.

In kako se nekdo odloči, da bo počitnice preživel na kolesu in dnevno prevozil več kot 100 kilometrov? Robi pravi, da je do te odločitve prišel povsem spontano. Začelo se je z malo daljšimi sprehodi, najprej od Škofje Loke do Ljubljane, nato od Maribora preko Pohorja do Vuhreda ... Kilometrino je počasi podaljševal in kmalu mu je tudi 100 in več kilometrov postalo "dolgočasno". Ko je osvojil pot od Züricha (kjer je bil rojen) do Ljubljane, skupaj kar 700 kilometrov, pa je bil čas, da odkrije nove prigode. V misli se mu je prikradla Islandija in za ta namen si je kupil kolo, ki ga je predelal v potovalno kolo. Ker bi mu Islandija vzela preveč časa, je idejo opustil tik pred odhodom in se zadovoljil z bližnjimi destinacijami. Vsako pot predhodno do potankosti naštudira, še bolj previden pa je postal, ko se mu je na poti pridružil sin. Poleg tega, da je morala biti pot kondicijsko primerna za sinova leta, je Robi ves čas tudi pazil, da je bilo med postanki dovolj animacije, ki je poskrbela za navdušeno nadaljevanje do nove točke na zemljevidu. Sprva so bila na njenem seznamu otroška igrišča, letos pa je sta si privoščila že pravi zabavišni park Gardaland, ki pa ju je, kot pravi Robi, utrudil bolj, kot enodnevna stokilomska kolesarska tura.

Že letos vesta, katero destinacijo bosta osvajala prihodnje leto - odpravljata se na Češko, za katero sta slišala, da je kolesarjem nadvse prijazna - leta 2019 pa bosta končno uresničila tudi Robijevo veliko željo, Islandijo. Ekstremna popotnika se ničesar ne bojita, mi je pa Robi zaupal, kaj kot uverturo predlaga družinam, ki morda danes šele razmišljajo o nekajdnevnem izletu s kolesom. Če nimate še veliko izkušenj, je ena izmed najbolj prijetnih destinacij zagotovo Kranjska gora - Trbiž - Kanalska dolina. Približno 130 kilometrov boste tudi z nekoliko mlajšimi otroci, ki pa seveda že obvladajo kolo, brez večjih težav osvojili v dveh ali treh dneh, saj se pot ves čas malenkost spušča, je pa nadvse slikovita in med drugim teče skozi opuščene železniške tunele ter preko mostov. Da so Robijevi nasveti preverjeni in še kako dragoceni, dokazuje tudi to, da na Višji strokovni šoli za gostinstvo in turizem Bled kot gostujoči predavatelj predava o kolesarskemu turizmu v okviru predmeta Dopolnilna turistična dejavnost.

Tudi v naši občini je potencial za kolesarski turizem velik in morda bo prav Robert tisti, ki bo prvi pobudnik, da se začne bolj proaktivno izkoriščati za enkrat še speči potencial. Izkušenj iz prakse ima na pretek, veselja tudi, držimo le pesti, da se najde še kakšen podpornik s podobnim razmišljanjem. Kot pravi Robert: "Vseeno je ali voziš počasi ali hitro. Pot je vedno enako dolga."

Špela Korinšek Kaurin, foto arhiv Robert Mihelčič

Kotiček za rekreacijo

Nogometni tabor v naravi

Med 26. in 30. junijem 2017 je Nogometni klub Dol na Korantu organiziral Nogometni tabor v naravi. Dogodek je v preteklosti sicer že potekal, vendar je v zadnjih letih odpadel, tako da smo ga letos obudili. Odziv in udeležba sta bila odlična – sodelovalo je 22 otrok, s katerimi so delali 4 trenerji.

Starši so otroke pripeljali v ponedeljek ob 7.00, jih obiskali v sredo med 17.00 in 19.00, ter prišli na zaključni piknik v petek ob 18.00, kjer smo jim otroke, polne novih doživetij in izkušenj, vrnili v domačo oskrbo.

Kot sam naziv dogodka pove, smo otroke učili nogometnih veščin in jih vzpodbujali k uživanju v prečudoviti naravi Koranta. Da bi to lažje dosegli, smo se dogovorili, da otroci vse elektronske naprave pustijo doma, da te ne bi motile pri treningih, druženju, uživanju v naravi, dolgočasenju ... V nasprotju s tem smo otroke pozvali, da s seboj prinesejo družabne igre in veliko dobre volje.

In tako je tudi bilo. Otroci in trenerji so bili zelo motivirani in prizadevni. Mladi ljubitelji nogometa so usvojili številne nove nogometne veščine, nekatere pa so zgolj obnovili oziroma jih utrdili. Razen prask, kakšnega glavobola ali bolečin v trebuhu večjih zdravstvenih težav nismo imeli. Malo večjo smolo je imel zgolj Anže, ki je nesrečno padel na roko in si poškodoval mezinca na roki, a straši pravijo, da je hitro okreval.

Za popestritev dogajanja smo na obisk

povabili pripadnike Slovenske vojske (zahvala Bojanu Jančarju), ki so nam prikazali, kako deluje vodni top za uničenje nevarnih predmetov. Bilo je izjemno.

Zadnji dan pa se nam je na treningu in pikniku pridružil naš nekdanji igralec, danes član slovenske reprezentance U19 in v času obiska član Real Betisa, danes pa že član NK Domžal, Luka Guček. Z otroki in starši je delil svoje izkušnje in svojo pot, ki se je začela v NK Dol.

Glede na odzive otrok in njihovih staršev bomo dogodek zagotovo ponovno organizirali, hkrati pa že razmišljamo, da bo treba v naslednjem letu organizirati še en termin v drugi polovici avgusta, kar bo sovpadalo z začetkom treningov za novo sezono.

Vsi, ki ste zainteresirani za ogled delovanja kluba ali vpis otrok v klub, ste vljudno vabljeni, da se oglasite na treningih, kjer smo vam za vsa dodatna pojasnila in odgovore na voljo, pišete pa nam lahko tudi na naš e-naslov: info@nk-dol.si

Treningi za vse mlajše selekcije od U9 do U 13 potekajo ob ponedeljkih, sredah

in četrtek med 18.00 in 19.30 na nogometnem igrišču na RC Korantu, treningi mlajših cicibanov (letnik 2010 in 2011) ob sredah med 15.30 in 17.00 ter ob petkih med 15.45 in 17.15 v telovadnici OŠ Jančka Modra, Videm 17 in na malem nogometnem igrišču z umetno travo. Točen urnik treningov je objavljen na naši spletni strani www.nk.dol.si

Žoga je najboljša droga!

Marjan Ferk

Ljubitelji plavanja ne prezrite!

Ljubitelji rekreacije v vodi letos že delamo prve zamahe v rekreacijskih terminih v centru vodnih športov na Fakulteti za šport.

Tudi letos smo si za naše člane Športnega društva Partizan Dolsko priskrbeli mesto v rekreativnih terminih v enem izmed najboljših plavalnih bazenov pri nas. Za vse željne tovrstnih aktivnosti so na voljo informacije na www.sddolsko.si ali 040 739 799 (Marko).

Miha Bandalo

Začenja se nova sezona športnih užitkov za prijatelje športa in rekreacije

Kakor se hitro nižajo temperature zraka, tako se pospešeno višajo pričakovanja pred novo sezono vadbe v notranjih prostorih. Športno društvo Partizan Dolsko za vse tiste, ki so željni gibanja in znojenja v hladnih dneh pripravlja športne aktivnosti za vse interese. Tako vas vabijo, da se jim pridružite pri:

- igranju košarke (na en koš),
- igranju mini odbojke,
- igranju namiznega tenisa,
- vodeni vadba aerobike, pilatesa in joge,
- vadbi samoobrambe,
- uporabi fitnes sobe (proste uteži in trenažerji).

Aktivnosti potekajo v mali telovadnici v Kulturnem domu Dolsko, začenjajo

pa se že z mesecem septembrom. Telovadnica ima tudi ločeni moško in žensko garderobo, na voljo pa so tudi tuši. Fitnes soba ima približno 10 naprav, za vadbeni termin pa lahko zaprosite preko obrazca, ki ga najdete na spletni strani <https://www.sddolsko.si/vadba/telovadnica-in-fitness/>. Na isti strani je objavljen tudi urnik organizirane vadbe.

Športno društvo Partizan Dolsko

SPodbudne misli ob novem šolskem letu

Učenec je svetilka, ki jo je treba prižgati

Rdeče češnje rada jem, črne pa še rajši. V šolo tudi rada grem, vsako leto rajši. Otroška pesmica, ki mi je ostala v spomину iz prvega razreda osnovne šole in so jo prepevali otroci na šolskem dvorišču pred začetkom pouka. Kot otroka me je posebej nagovoril zadnji stavek: »vsako leto rajši.«

Lepi so spomini na osnovnošolske učiteljice in učitelje, ki so nam otrokom brez besed dali vedeti, da nas imajo radi in nam želijo dobro. Seveda je bilo tudi sodelovanje staršev s šolo na spoštljivi ravni, ki je temeljila na avtoriteti šole in staršev. Večkrat izrečen napotek v šolo: »Učiteljica je tvoja mama in oče v času pouka!« je povedal vse. Če je bilo v šoli kaj narobe, si samo želel, da tega ne bi zvedeli doma, ker v šoli je bil obračun, doma pa poračun, ki je bil hujši. V šoli in doma so nam pogosto ponavljali, da se učimo zase in za svojo prihodnost. Danes vem, da so imeli prav in so nam želeli dobro. Podobno v srednji šoli in pozneje na fakulteti.

Učiteljice in učitelji so v nas znali vzbuditi zaupanje za pridobivanje potrebnega znanja. Podobno razmišljanje sem pred časom zasledil v prispevku znane onkologinje dr. Metke Klevišar, v katerem pripoveduje o profesorju, ki je postavil trditev, da študent ni posoda, ki je treba napolniti, ampak svetilka, ki jo je treba prižgati. »Če prižgeš svetilko, tudi posode ne bo težko napolniti. Če ostane svetilka ugasnjena, si lahko še tako prizadevaš in polniš posodo, pa ne bo pravega uspeha. To ne velja samo za študenta, to velja za vsakega otroka. To velja za vsako naše srečevanje z ljudmi.

Premišljuje, koliko je bilo med mojimi profesorji takšnih, ki so tudi prižgali svetilko. Od tega, kar so polnili, je že marsikaj izpuhtelo. To, kar so prižgali, pa gori še danes. Morda se tega niti niso zavedali, toda, ker so v sebi nosili luč, niso mogli drugače, kot da so tudi sami prižgali luč. Pa ne gre samo za profesorje v šoli. Tudi drugi ljudje, ki jih srečujemo v življenju, so lahko takšni prižigalci luči. Vsak od nas lahko prižiga luč. Če hočeš prižgati luč, ni dovolj samo znanje, samo to, kar se nauči iz knjig. Potreben je oseben odnos, osebna zavzetost, potrebno je veliko več kot samo strokovno znanje. Samo s tem lahko prižgeš luč. Luč prižigaš s tem, kar si, kar nosiš v sebi.«

Pomemben slovenski šolnik Anton Martin Slomšek je dejal: »Če hočeš druge

vneti, moraš sam goreti!« Tako drug drugemu podarjamo luč in to je tisto, kar dela naše življenje lepše. »V današnjem času zelo poudarjamo znanje. To je sicer potrebno, a ne zadostuje. Potrebna je tudi modrost, ki si jo človek pridobi ob vsem, kar doživi, kar pretrpi, pa tudi ob srečevanju z ljudmi, ki so življenjsko modri. Gotovo nam je znanje nujno potrebno, toda modrost je tista, ki nam pove, kako bomo to znanje uporabili. Lahko ga uporabimo v dobro ljudi ali pa tudi obratno. Lahko z njim tudi povzročamo zlo. Za odkritje atomske energije je bilo potrebno znanje. Toda modrost je tista, ki bo to znanje usmerjala. Ne za atomsko bombo, ki lahko uniči svet, ampak v dobro človeštvu. To je samo eden od primerov in z lahkoto bi jih lahko poiskali tudi na mnogih drugih področjih življenja.«

Pesnik Gradnik je zapisal: »Človek je telo in duh, za oboje potrebuje kruh!« Zato so potrebne tudi duhovne vsebine v rasti in razvoju osebnosti. Te vsebine posreduje otroku in mladostniku svetovni nazor staršev, šole in ustanov, ki so za to usposobljene. V naši državi je z razliko od ostalih evropskih držav pouk religije, morale in etike ločen od šolskega pouka, s tem pa ni rečeno, da je izločen iz javnega življenja. Veliko število učencev obiskuje veroučno šolo v naših župnijah. Veroučno šolo lahko obiskujejo vsi učenci in učenke, ki jim starši to dovolijo. Ni nujno, da so krščeni. Imajo tudi možnost pridobiti samo izobrazbo na področju religije, saj so predstavljena tudi nekrščanska verstva seveda s poudarkom na krščanstvu, ki je oblikovalo našo narodno bit. Pri nas se večina odloči prejeti zakramente Cerkve in spoznati način življenja po krščanski veri.

Vsem učenkam in učencem, srednješolcem in študentom želim vesel in pogumen začetek novega šolskega leta. Vsem učiteljicam in učiteljem želim, da bi bili res prižigalci luči in posredovalci ustreznega znanja naši »bodočnosti«. Vsem občanom pa hvaležen in spoštljiv odnos do šole. Imamo dobre učiteljice in učitelje, strokovno usposobljene in predane svojemu poslanstvu. Letos smo obhajali 300 letnico rojstva prosvetljene cesarice Marije Terezije, ki je uvedla obvezno osnovno šolo. V tristo letih se je življenje po zaslugi šole bistveno spremenilo in izboljšalo. Zato z veseljem v šolo!

župnik Lojze Grebenc

Dobrodošlica ob prvem dnevu šole

V petek, prvega septembra, so tudi naše tri šole ponovno odprle svoja vrata in učencem pripravile prijetno dobrodoščilo. Starejši razredi so se na ta dan veselili ponovnega srečanja s svojimi sošolci, za 95 novopečenih prvošolčkov pa je bila izkušnja še posebej slavnostna in polna močnih čustev. Za prvošolce so vse tri šole pripravile slavnostni sprejem, pri katerem so sodelovali tudi starejši učenci. V Senožetih so vsakemu prvošolcu pred vstopom v razred simbolično obrisali nogi v spomin na prvi korak, v Dolskem je vsak razred predstavil svojo točko, v Dolu pa je bilo zaradi prenove telovadnice in s tem povezanega primanjkljaja prostora potrebno nekaj improvizacije, a so tudi tu za prisrčen sprejem otrok poskrbele kar učiteljice same.

V vseh treh šolah sta zbrane nagovorila ravnatelj Gregor Pečan in podžupanja Marija Zajec. Za varno pot v šolo so tako kot vsako leto poskrbeli vestni upokoјenci, ki so s svojo prisotnostjo opozarjali na pomen upoštevanja prometnih predpisov. Danes otroci že sedijo za šolskimi klopmi in že osvajajo pravila novega okolja, mi pa jim vsem skupaj želimo veselo, sproščeno in uspešno šolsko leto.

Š.K.K.

NAPOVEDNIK DOGODKOV:

- 9.9.** VELIKI SEJEM OBČINE DOL PRI LJUBLJANI
OB 13:00 ZA OŠ JANKA MODRA NA VIDMU
- 15.9.** KONCERT ROKA ZALOKARJA IN NINE VIRANT S PREDSTAVITVIJO
OB 19:00
- 19.9.** POTOPIŠNO PREDAVANJE O IRANU - OD NAJNIŽJE DO NAJVIŠJE TOČKE
19:00 KNJIŽNICA JURIJ VEGA
- 23.9.** IZLET TURISTIČNEGA DRUŠTVA DOLSKO V AVSTRIJSKO KOROŠKO
VES DAN
- 1.10.** TRADICIONALNO TEKMOVANJE NA ROLKAH IN Z ROLERJI
PRED OŠ JANKA MODRA V DOLU
- 3.10.** PREDSTAVA ZA OTROKE - BOBEK IN BARČICA
18:00 DVORANA OŠ JANKA MODRA

Predstava za otroke - Bobek in barčica

Ob koncu šolskega leta 2016/17 so se starši zelene igralnice Vrtca Dol odločili, da za njihove otroke, ki so s septembrom vstopili v šolo, pripravijo posebno presenečenje. Na zaključni prireditvi so zanje zaigrali predstavo Bobek in barčica, ki je požela veliko navdušenje in bučen aplavz.

Predstava je bila med otroki in starši dobro sprejeta, zato so se odločili, da v sodelovanju s Knjižnico Jurij Vega predstavo ponovijo še za ostale otroke iz občine. Tako vse otroke in seveda tudi njihove starše najlepše vabimo v torek, **3. 10. 2017, ob 18.00 v dvorano Osnovne šole Janka Modra, Dol pri Ljubljani**, da bomo ob prijetnem druženju spoznali Bobka in njegove prijatelje, ter izvedeli, kaj zanimivega se jim je zgodilo.

Pohvale Folklorni skupini Dolsko!

Folklorna skupina, ki deluje v okviru TD Dolsko in v sklopu Društva upokojencev Dolsko, bo letos že tretje leto zapored nastopila na Festivalu za tretje življenjsko obdobje v Cankarjevem domu. Priložnost nastopa na odru pridobijo le zares dobre folklorne skupine, zato si naši folklorniki zaslužijo iskrene čestitke.

Festival za tretje življenjsko obdobje, ki je letos že sedemnajsti po vrsti, bo potekal od 26. do 28. septembra.

15. september ob 19. uri v Erbergovih paviljonih:

KONCERT PIANISTA ROKA ZALOKARJA in NINE VIRANT

Vrhunsko glasbeno doživetje, ki nam ga je pripravil domačin, odlični pianist Rok Zalokar s pevko Nino Virant. V tandemu delujeta pod imenom DVOJINA, predstavila pa nam bosta svoj najnovejši album LILA.

Vabljeni, da se nam pridružite ob tej ekskluzivni priložnosti izjemnega pianista in se prepustite aranžmaju slovenskih ljudskih pesmi, izvedeni v posebni, malce džezovski in predvsem nadvse moderni izvedbi.

Potopisno predavanje o Iranu – od najnižje do najvišje točke

Od 3200 m do -37 m nadmorske višine; od najboljšega kebaba do noči na WC školjki; od 30°C do -8°C; od bogatih do revnih; od rdeče do črne; Od 100 € do 4 milijonov IRL; od hrupa do tišine; od liberalnega do konzervativnega; od predsodkov do nepozabnega doživetja.

Toliko in veliko več so štiri dekleta, Lucija Gartner, Lana Modrej, Katarina Godec in Tina Košar, doživele v dveh tednih popotovanja po Islamski republiki Iran.

Predavanje bo v torek, **19. 9. 2017, ob 19.00 v Knjižnici Jurij Vega.**

Župnijska Karitas Dol pri Ljubljani *spominja*

Bliža se prva nedelja v oktobru, ki je namenjena tradicionalnemu srečanju starejših, bolnih in invalidnih, ki bodo letos dopolnili 70 let in več. Letos je ta nedelja 1. oktober 2017. Srečanje se prične z mašo ob 10.00 uri v Župnijski cerkvi Sv. Marjete v Dolu in nadaljujemo z družabnim srečanjem v dvorani Župnišča.

Spomnimo, da vsak prvi torek v mesecu od 18.00 do 19.00 ure v Župnišču Dol pri Ljubljani zbiramo oprana, očiščena in še uporabna oblačila, obutev, razne pripomočke za starejše in otroke, ter zdravila, ki jim še ni potekel rok uporabnosti.

Angelca Škrajnar

Turistično društvo in folklorna skupina Dolsko *vabita:*

Odrasla Folklorna skupina Dolsko začne z rednimi vajami v sredo, 6. septembra 2017, ob 18. uri v Kulturnem domu Dolsko. Vabljeni vsi, ki vas tovrstni ples in dejavnost zanima. Veseli bomo vseh, ker pa imamo nekaj več ženskih plesalk, si želimo več korajže med moškimi plesalci, da se nam pridružijo.

Otroška folklorna skupina od 6 do 12 let bo začela z vajami sredi septembra. Dan in ura bosta objavljena naknadno na spletni strani Turističnega društva in na občinski spletni strani www.dol.si. Želimo si, da bi se nam pridružil vsaj še en harmonikar.

Vse dodatne informacije za obe skupini:

- tddolsko@gmail.com;
- zlatka.ticar@gmail.com ali
- na GSM 031 412 057.

Prisrčno vabljeni v naše kroge, kjer nikoli ne zmanjka plesa in zabave!